

Kendine bir

DIPNOT

düş!

Merhaba.

Bu, yeni bir yazı dizisinin ilk kelimesi. Ama sadece bir selam değil. Biraz durmaya, biraz merak etmeye, herkesin baktığı yerden biraz gözümüzü ayırıp kenarda kalana bakmaya bir davet.

Adımız da bu yüzden ***Dipnot.**

Dipnotları bilirsin; sayfanın en altında durur. Ana metin büyük cümlelerle yoluna devam ederken onlar ince bir çizginin altında sessizce bekler. Kendilerini pek öne çıkarmazlar.

Ama bazen asıl hikâye oradadır.

Sanki usulca el kaldırıp şöyle derler:

"Bir de buraya bak."

Biz de bunu yapmak istiyoruz.

Amacımız; “Hayat” kitabının sayfalarını, anlamlı bir hikâyeye dönüştüren işaretleri fark etmek.

Çünkü hayat büyük başlıklardan ibaret değil.

Dünyada neler oluyor, teknoloji hangi yöne ilerliyor, yapay zekâ yaşam alışkanlıklarımızı nasıl dönüştürüyor, eğitimde hangi konular konuşuluyor, bilim hangi yeni keşiflerin kapısını aralıyor? Elbette bunların her biri gündemimizin bir parçası.

İnsan, içinde var olduğu dünyaya kayıtsız kalamıyor nihayetinde...

Ama senin gündemin bazen çok başka bir yerde olabilir.

Kimsenin seni fark etmediğini düşündüğün anlarda,

Ya da tam tersi herkesin gördüğü ama sıradanlaştırdığı, senin için hiç de sıradan olmayan iç dünyanda bir yerlerde...

Kaybolduğunu düşündüğünde...

Gece yarısı hâlâ elinden bırakamadığın telefonunda.

Bir arkadaşının cevap vermediği mesajında.

Yarın ne olacağını düşünürken duyduğun o tuhaf kaygıda.

Bir şarkının sende bıraktığı o cümlede.

Bir kitapta altını çizdiğin satırlarda.

Çoğu zaman, dış dünyaya bakarken, içimizdeki aynanın dışarıya bizi yansıttığını unuturuz. Genelde dünyamızla içine doğduğumuz dünyanın birbirinden çok farklı olduğuna inanırız. Oysa ki öyle değildir. Hayat dediğimiz yolculukta, yol da yolcu da aynı menzile varır.

Onun için hayatın büyük meseleleriyle bizim küçük sandığımız meselelerimiz çoğu zaman birbirinden o kadar da uzak değildir.

***Dipnot** tam da bu aralığa bakmak için yola çıktı.

Haberimiz Olsun'un hikâyesi de aslında benzer bir merakla başladı: Gençler haberi yalnızca izleyen tarafta kalmasın; araştırsın, sorsun, yazsın, çeksın, anlatsın.

Medya, bugün içinde var olduğumuz kristal bir dünya.

Bir videoyu paylaştığında, bir habere yorum yaptığında, bir içerik ürettiğinde ya da yapay zekâya bir soru sorduğunda sen de bu dünyanın bir parçasısın artık.

Üstelik seçen, yorumlayan hatta bazen başkalarının ne göreceğini de etkileyen bir parça.

Belki yeni medyanın asıl "yeni" tarafı da burada.

Artık izleyici olmaktan çıktık.

Bu nedenle Haberimiz Olsun'da dünyada ve ülkemizde olup bitenleri takip ederken "Ne oldu?" sorusunun biraz ötesine geçmek istiyoruz. Bazen "Neden oldu?" diye sorgulamayı, Bazen "Bizi nasıl etkiliyor?" diye fark etmeyi, Bazen de "Biz bu konuda gerçekten ne düşünüyoruz?" diyen genç beyinlerin iç seslerini dinlemek istiyoruz.

Haberlerde anlatacağız.

GençSES'te konuşacağız.

***Dipnot'ta ise biraz yavaşlayacağız.**

Çünkü ekranlar hızla değişiyor.

Gündem yenileniyor, görüntüler birbirinin yerini alıyor, dikkatimizi verdiğimiz süre giderek kısalıyor. Zihnimiz ise gördüğü, duyduğu ve hissettiği her şeyi anlamlandırabilmek için zamana ihtiyaç duyuyor.

Belki yazmaya hâlâ bu yüzden ihtiyaç duyuyoruz.

Biraz daha uzun bakmak, yavaşlamak ve kaybolmamak için.

Kendimize ait sandığımız bazı düşüncelerin nereden geldiğini anlayabilmek, hızla geçtiğimiz bir düşüncenin yanına tekrar geri dönebilmek için.

Hatta kendi hikayemizi bulmak için.

***Dipnot**'ta sana ne düşünmen gerektiğini söylemek gibi bir niyetimiz yok. Zaten etrafımız bunu söyleyen seslerle yeterince kalabalık. Biz daha çok birlikte merak etmek, birlikte öğrenmek istiyoruz. Ve mümkün olduğunca gençler hakkında konuşmak yerine gençlerle konuşmayı önemsiyoruz.

Çünkü insan, kendisini anlatabildiği yerde görünür hisseder. Dinlendiği yerde değerli, anlaşılmaya çalışıldığı yerde ait...

Hepimizin böyle yalın ve sahici bir soruya ihtiyacı var:

“Sen ne düşünüyorsun?”

“Söyleyecek sözlerim, anlatacak hikâyelerim ve zihnimi meşgul eden sorularım var.” diyorsan ***Dipnot**'a hoş geldin.

Her hafta bir meseleye birlikte bakacağız.

Bazen cevabını bulacağız.

Bazen de bulamayacağız.

Olsun.

Çünkü bazı sorular cevabını bulmak için değil, hayatın hızlı akışında ayrıntıları kaçırmamak için vardır.

Biz ilk dipnotumuzu buraya bırakalım:

**Bu kadar çok sesin arasında,
gerçekten kendi sesini
duyabiliyor musun?**

DIPNOT